

Цео дан смишљам којих би то седам услова Србија могла да постави Немачкој око почетка преговара за чланство Србије у ЕУ? Стоп ревизији историје из времена Другог светског рата, страдање Срба у Крагујевцу, Краљеву, Крушевцу, бомбардовање Београда 6. априла 1941. разарање градова. Тешко, јер Немци ће рећи да је Вили Брант потписао са Титом споразум о помоћи од 800 милиона немачких марака као некој врсти ратних репарација, чиме Немци сматрају да је за њих та прича завршена. За разлику од нас, за Израел та прича никада није завршена. И неће бити завршена. Шта онда друго као услов да поставимо Немцима да бисмо ми пристали на преговоре око нашег уласка у ЕУ? Да запретимо да ћемо прекинути дипломатске односе са Мађарском? Зашто побогу са њима? Зато што су пустили једног официра Азербејџанца који је на некаквом НАТО курсу у Будимпешти упуцао официра Јерменца. Мађари пустили Азербејџанца да оде кући, а Јерменија одмах прекинула дипломатске односе са Мађарском. Која је чланица и ЕУ и НАТО. Нечувено како ти Јерменци чувају достојанство своје државе. Но, како су они православци могли бисмо и ми да као упозорење прекинемо дипломатске односе са Мађарима. Не због Азербејџана већ онако, никад се не зна, због Војводине. Истина, Азербејџан има нафту, али Јермени имају спор са Турцима, па му то некако дође на исто. Углавном, Јерменија ме је фасцинирала, она је прва земља у свету која је прекинула дипломатске односе са неком чланицом ЕУ. Што ми нисмо учинили ни са Сенегалом, који је први у Африци признао независно Косово. Јер, ми имамо велике политичке и економске интересе у Сенегалу, а имамо и одличне односе са Турцима, за разлику од Јермена.

Да поставимо Немцима и питање око бомбардовања СР Југославије 1999. године, чиме је прекршено међународно право, али директно и немачки Устав. Ко ће платити штете из тог рата, сада када нема ни Бранта ни Тита? Да приупитамо Немце за трговину људским органима на Косову, није ваљда да БНД о томе ништа није знао, кад се зна да ОВК без БНД-а ништа није смела да уради.

Дакле, одушевио ме је извесни господин Андреас Шокенхоф, иначе из владајуће партије немачке канцеларке Ангеле Меркел. Наиме, господин Шокенхоф нам је у име и странке и канцеларке и Немачке уручио седам услова за почетак преговора о чланству Србије у ЕУ. Као некада резолуција Информбироа. Наравно господин Шокенхоф није друг Стаљин, иако када гледам његову слику, наравно не Џугашвилија, усуђујем се да тврдим да је тих седам услова Србији страсно испоручио и у своје име. Ипак, захвалан сам господину Шокенхофу, човек је потврдио оно што сам на овим страницама написао још пре четири године: Србија неће ући у ЕУ све док изричито не призна независност Косова. Сада су ствари сасвим огољене, Србији чак нема ни преговора о чланству у ЕУ све док изричито не призна Косово. Ако неко у земљи Србији мисли да било какав

писмени споразум између Београда и Приштине, у смислу онога што тражи господин Шокенхоф, неће бити изричито признање Косова онда вређа здрав разум просечног грађанина ове земље. Осим, ако Приштина не пристане да на таквом папиру Косово буде под фуснотом, под звездicom, под ознаком Месеца, или Јупитера. Па се питам, а зашто би Приштина на тако нешто пристала?

Добили смо немачку учену, то је директна политика диктата по принципу „узми или остави”. И то не први пут у историји од Немаца. Наравно да ЕУ и Немачка имају право да постављају услове за пријем сваком кандидату који жели у ЕУ, да утврде објективне критеријуме за чланство, али биће лоше ако се у јавности Србије створи утисак да Немачка представља и главну препреку нашем уласку у ЕУ. Биће лоше ако Србија стекне осећај да је због Косова сатерана у ћошак. Ако спознамо да смо тренутно изгубљени у гомили проблема са којима се суочава ЕУ, да смо само колатерална штета укупне европске игре. Односно, или ће Европа бити немачка, или ЕУ неће бити. Много рада, мало склада, лоша атмосфера.

Геополитика је на Балкану врло флексибилна дисциплина. У такву дисциплину ЕУ, па и Немачка требало би да инвестирају, јер то су инвестиције за будућност. Србији нису потребне лекције из моралне дипломатије ни двострука мерила међународних односа. Ако неко у Берлину жели мирно да спава, онда је питање како је то могуће ако Срби на Косову не могу мирно да спавају. Реалполитика само за једне, али не и за друге, шири опасне илузије. Србија нема економију одмазде која би могла да наведе „добре душе Запада” на размишљање, али ако буде сатерана у ћошак због Косова Србија може да изабере и потпуни стратегијски заокрет. У недоумици где се завршава европска заједница права и вредности, Србија ће одлучити на којој страни жели да стоји. Ако неко мисли да је то данас у 2012. години немогуће, нека се сети 1948. године и Информбироа. У супротном, одрекнимо се Косова и завршимо ту причу једном заувек. Избор је само наш...

(Политика)